Κίνηση στερεών σωμάτων

- Κίνηση στερεού σώματος:
 - Υπολογισμός της κινητικής ενέργειας
 - Θεωρήσαμε ότι ένα σώμα διακριτής ή συνεχούς κατανομής μάζας
- \Box Η κινητική ενέργεια δίνεται από την σχέση: $T = \sum_{a=1}^{N} \frac{1}{2} m_a \left(\vec{\omega}^2 \vec{r}_a^2 \left(\vec{\omega} \cdot \vec{r}_a \right)^2 \right)$

η οποία γράφεται σε απλούστερη μορφή σαν: $T = \frac{1}{2} \sum_{i,j}^{3} \omega_i I_{ij} \omega_j$

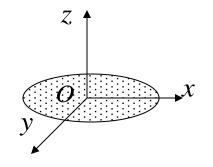
$$\vec{\omega} = \sum_{i=1}^3 \omega_i \vec{e}_i$$
 η γωνιακή ταχύτητα και $I_{ij} = \sum_{a=1}^N m_a \left(\vec{r}_a^{\ 2} \delta_{ij} - r_i^a r_j^a \right)$ ο τανυστής αδράνειας

Συμμετρικός, χρονικά ανεξάρτητος 3×3 πίνακας

- ightarrow Για συνεχή κατανομή μάζας: $I_{ij} = \int d^3 \vec{r} \, \rho(\vec{r}) \Big\{ \vec{r}^2 \delta_{ij} (\vec{r} \cdot \vec{e}_i) (\vec{r} \cdot \vec{e}_j) \Big\}$
- \Box Ο τανυστής αδράνειας μπορεί να διαγωνοποιηθεί μέσω: $\mathbf{OIO}^{\mathrm{T}} = \mathbf{I}'$
 - ightharpoonup O ορθογώνιος πίνακας m O, ορίζει ένα μετασχηματισμό στροφής του συστήματος συντεταγμένων σε τρεις νέους άξονες (κύριοι άξονες) ως προς τους οποίους ο τανυστής αδράνειας είναι διαγώνιος $\hat{\vec{e}}_i = O_{ij} \vec{e}_j$
 - Κατανομή μάζας συγγραμμική με κύριο άξονα δεν έχει ροπή αδράνειας

Δίσκος

lacktriangle Δίσκος με πυκνότητα $\rho = M / (\pi R^2)$ στο z = 0 επίπεδο. Ποια η ροπή αδράνειας ως προς το κέντρο του



ightharpoonup Οι κύριοι άξονες θα είναι οι τρεις άξονες x,y και z:

$$I_{x} = \frac{M}{\pi R^{2}} \int_{0}^{R} dr \int_{0}^{2\pi} r \, d\theta \left[\left(x^{2} + y^{2} \right) - x^{2} \right]$$

$$y^{2} = r^{2} \sin^{2} \theta$$

$$I_{x} = \frac{M}{\pi R^{2}} \int_{0}^{R} dr \int_{0}^{2\pi} r^{3} \sin^{2} d\theta = \frac{M}{\pi R^{2}} \int_{0}^{R} \pi r^{3} \, dr = \frac{M}{R^{2}} \frac{R^{4}}{4} = \frac{MR^{2}}{4}$$

$$I_{y} = I_{x}$$

$$I_{z} = \frac{M}{\pi R^{2}} \int_{0}^{R} dr \int_{0}^{2\pi} r \, d\theta \Big[\Big(x^{2} + y^{2} \Big) - z^{2} \Big] = \frac{M}{\pi R^{2}} \int_{0}^{R} dr \int_{0}^{2\pi} r \, d\theta \Big(x^{2} + y^{2} \Big)$$

$$I_{z} = \frac{M}{\pi R^{2}} 2\pi \frac{R^{2}}{4} \implies I_{z} = \frac{MR^{2}}{2}$$

Τανυστής αδράνειας ως προς κέντρο μάζας

- Η ροπή αδράνειας και ο τανυστής αδράνειας εξαρτώνται από την αρχή ως προς την οποία υπολογίζεται ο τανυστής αδράνειας
 - Αν ξέρουμε τον τανυστή αδράνειας ως προς κάποιο σημείο, τότε δεν σημαίνει ότι ξέρουμε τον τανυστή ως προς ένα άλλο σημείο
 - Μια εξαίρεση: Αν ξέρουμε τον τανυστή αδράνειας ως προς το κέντρο μάζας τότε είναι εύκολο να τον υπολογίσουμε ως προς άλλο σημείο
 - ightarrow Έστω μια συλλογή υλικών σημείων με μάζες $m_{
 m a}$ και διανύσματα θέσης \vec{r}_a
 - ightharpoonup Το ΚΜ θα είναι: $\vec{R}_{CM}=rac{\sum_{a}m_{a}}{\sum_{a}m_{a}}$ και έστω ξέρουμε τον τανυστή αδράνειας:
 - ightharpoonup Θέλουμε να υπολογίσουμε τον τανυστή αδράνειας ως προς σημείο: $\vec{R} = \vec{R}_{CM} + \vec{c}$
 - ightharpoonup Έστω χρησιμοποιούμε σύστημα συντεταγμένων τέτοιο ώστε: $\vec{R}_{CM}=0$
 - ightharpoonup Επομένως: $\sum m_a \vec{r}_a = 0$
 - > Ο τανυστής αδράνειας ως προς το νέο σημείο θα είναι:

$$I_{ij}^{\vec{c}} = \sum_{a} m_{a} \left[\left(\vec{r}_{a} - \vec{c} \right)^{2} \delta_{ij} - \left(\vec{r}_{a} - \vec{c} \right)_{i} \cdot \left(\vec{r}_{a} - \vec{c} \right)_{j} \right] \qquad I_{ij}^{\vec{c}} = I_{ij}^{CM} + \sum_{a} m_{a} \left(\vec{c}^{2} \delta_{ij} - c_{i} c_{j} \right)$$

$$= I_{ij}^{CM} + \sum_{a} m_{a} \left[-2\vec{c} \cdot \vec{r}_{a} \delta_{ij} + c_{i} \vec{r}_{a,j} + c_{j} \vec{r}_{a,i} \right] + \sum_{a} m_{a} \left(\vec{c}^{2} \delta_{ij} - c_{i} c_{j} \right)$$

Υπολογισμός με τον τανυστή αδράνειας ως προς το CM

- Υπολογίσαμε τον τανυστή αδράνειας του δίσκου ως προς το CM
 - ightarrow Έστω θέλουμε να τον υπολογίσουμε ως προς ένα σημείο σε θέση $ec{R}=ec{c}=c\hat{x}$
 - \square Βρήκαμε προηγουμένως ότι: $I_{ij}^{\vec{c}} = I_{ij}^{CM} + M(\vec{c}^2 \delta_{ij} c_i c_j)$

$$I^{\vec{c}} = M \begin{pmatrix} \frac{R^2}{4} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{R^2}{4} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{R^2}{2} \end{pmatrix} + M \begin{pmatrix} c^2 & 0 & 0 \\ 0 & c^2 & 0 \\ 0 & 0 & c^2 \end{pmatrix} - M \begin{pmatrix} c^2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

$$Aν μετακινήσουμε την αρχή ως πρ$$

$$I^{\vec{c}} = M \begin{pmatrix} \frac{R^2}{4} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{R^2}{4} + c^2 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{R^2}{2} + c^2 \end{pmatrix}$$
 Αν μετακινήσουμε την αρχή ως προσοράνειας στην \hat{c} -διεύθυνση, τότε η μήκος ενός κύριου άξονα, τότε η ροπή αδράνειας ως προς τον άξονα θα μείνει ίδια

Αν μετακινήσουμε την αρχή ως προς την οποία υπολογίζουμε τον τανυστή

ροπή αδράνειας ως προς τον άξονα

Δυναμική ενός ελεύθερου στερεού

- Η πλέον γενική κίνηση ενός στερεού σώματος είναι: μεταφορά + περιστροφή
- lacktriangle Αν η θέση ενός τμήματος του στερεού είναι: \vec{r}_a
 - Μπορούμε να γράψουμε συναρτήσει της θέσης του κέντρου μάζας: $\vec{r}_a = \vec{R}_{CM}(t) + (\Delta \vec{r}_a(t)) \longrightarrow \text{αποκλίσεις από το κέντρο μάζας}$
 - ightarrow Θεωρώντας σύστημα αναφοράς με αρχή το CM θα έχουμε: $\sum m_a \Delta \vec{r}_a = 0$
 - ightharpoonup Ενώ η θέση του CM δίνεται από είναι: $\vec{R}_{CM} = \sum_a m_a \vec{r}_a / \sum_a m_a$
 - □ Για να μελετήσουμε την δυναμική του στερεού, γράφουμε την Lagrangian:

$$L = T = \frac{1}{2} \sum_{a} m_{a} \dot{\vec{r}}_{a}^{2} = \frac{1}{2} \sum_{a} m_{a} \left(\dot{\vec{R}}_{CM} + \Delta \dot{\vec{r}}_{a} \right)^{2}$$

$$= \frac{1}{2} \left[\sum_{a} m_{a} \dot{\vec{R}}_{CM}^{2} + 2 \sum_{a} m_{a} \left(\dot{\vec{R}}_{CM} \cdot \Delta \dot{\vec{r}}_{a} \right) + \sum_{a} m_{a} \Delta \dot{\vec{r}}_{a}^{2} \right]$$

$$= \frac{1}{2} M \dot{\vec{R}}_{CM}^{2} + \dot{\vec{R}}_{CM} \cdot \sum_{a} d(m_{a} \Delta \vec{r}_{a}) / dt + \frac{1}{2} \sum_{a} m_{a} \Delta \dot{\vec{r}}_{a}^{2} \Rightarrow L = \frac{1}{2} M \dot{\vec{R}}_{CM}^{2} + \frac{1}{2} \sum_{a} m_{a} \Delta \dot{\vec{r}}_{a}^{2}$$

Δυναμική ενός ελεύθερου στερεού

- Η κινητική ενέργεια του στερεού γράφεται επομένως: $L = T_{CM} + T_{\omega\varsigma \ \pi \rho o \varsigma \ CM}^{\pi \epsilon \rho \iota \sigma \tau \rho}$
 - ightharpoonup όπου: $T_{CM}=rac{1}{2}M\dot{\vec{R}}_{CM}^2$ κινητική ενέργεια του κέντρου μάζας
 - ightharpoonup και: $T_{\omega\varsigma}^{\pi\epsilon\rho\iota\sigma\tau\rho}_{\sigma\rho\circ\varsigma} = \frac{1}{2} \sum_a m_a \left(\Delta \dot{\vec{r}}_a^2 \right)$ κινητική ενέργεια των m_a ως προς το CM
 - ightharpoonup Αλλά είδαμε ότι : $\frac{1}{2} \sum_a m_a \left(\Delta \dot{\vec{r}}_a^{\, 2} \right) = \frac{1}{2} \sum_a m_a \left(\omega \times \Delta \vec{r}_a \right)^2 = \frac{1}{2} \sum_{i,j} \omega_i I_{ij} \omega_j$ όπου I_{ij} ο τανυστής αδράνειας του στερεού υπολογισμένος ως προς το CM
- \blacksquare Η κίνηση του CM είναι αυτή ενός ελεύθερου σώματος με μάζα ίση με M και διάνυσμα θέσης \vec{R}_{CM}
- Επομένως αυτό που απομένει να μελετηθεί είναι η δυναμική του στερεού σώματος
 λόγω της περιστροφής του ως προς το CM με γωνιακή ταχύτητα ω
- lacksquare Θα επικεντρωθούμε επομένως στον όρο: $T_{\pi \epsilon \rho.} = \frac{1}{2} \sum_{ij} \omega_i I_{ij} \omega_j$

Στροφορμή στερεού

- □ Έχοντας την Lagrangian χρειάζεται να βρούμε τις εξισώσεις κίνησης:
 - Δυο τρόποι για να το κάνουμε:
 - \diamond Από τις εξισώσεις Euler-Lagrange θεωρώντας τα Δr_a σαν ανεξάρτητες δυναμικές μεταβλητές από τις οποίες εξαρτώνται οι συνιστώσες της ω
 - ⇒ Ευκολότερα, αρκεί να προσέξουμε ότι:
 - ✓ Το σύστημα είναι αμετάβλητο κάτω από περιστροφές:
 - Αλλά λόγω συμμετριών ξέρουμε ότι περιστροφική συμμετρία ισοδυναμεί με διατήρηση της στροφορμής
 - Δεν χρειάζεται επομένως να γράψουμε τις εξισώσεις κίνησης
 - Αρκεί να γράψουμε την εξίσωση διατήρησης της στροφορμής για να πάρουμε αυτόματα τις εξισώσεις κίνησης
- Χρειάζεται να υπολογίσουμε την στροφορμή του συστήματος:

$$\vec{l} = \sum_{a} \vec{l}_{a} = \sum_{a} m_{a} \vec{r}_{a} \times \dot{\vec{r}}_{a}$$

$$\Rightarrow \vec{l} = \sum_{a} m_{a} \vec{r}_{a} \times (\vec{\omega} \times \vec{r}_{a})$$

$$\Leftrightarrow \vec{l} = \sum_{a} m_{a} \vec{r}_{a} \times (\vec{\omega} \times \vec{r}_{a})$$

$$\Leftrightarrow \mu \omega \varsigma \ \vec{a} \times (\vec{b} \times \vec{c}) = \vec{b} (\vec{a} \cdot \vec{c}) - \vec{c} (\vec{a} \cdot \vec{b})$$

$$\Rightarrow \vec{l} = \sum_{a} m_{a} \left[\vec{\omega} (\vec{r}_{a} \cdot \vec{r}_{a}) - \vec{r}_{a} (\vec{\omega} \cdot \vec{r}_{a}) \right] \Rightarrow \vec{l} = \sum_{a} m_{a} \left[\vec{r}_{a}^{2} \vec{\omega} - (\vec{\omega} \cdot \vec{r}_{a}) \vec{r}_{a} \right]$$

Στροφορμή στερεού

$$\square$$
 Η στροφορμή του στερεού γράφεται σαν: $\vec{l} = \sum m_a \left[\vec{r}_a^2 \vec{\omega} - (\vec{\omega} \cdot \vec{r}_a) \vec{r}_a \right]$ (1)

$$\square$$
 Αλλά ο τανυστής αδράνειας έχει οριστεί σαν: $I_{ij} = \sum m_a \left(\vec{r}_a^2 \delta_{ij} - r_i^a r_j^a \right)$ (2)

$$\Box$$
 Η γωνιακή ταχύτητα δίνεται από: $\vec{\omega} = \sum_{i} \omega_{i} \vec{e}_{i}$ (3)

περιστρεφόμενο σύστημα αναφοράς σαν:
$$\vec{l} = \sum_{i} l_{i} \vec{e}_{i}$$

$$\vec{l} = \sum_{i} l_{i} \vec{e}_{i}$$

Μπορούμε να γράψουμε το διάνυσμα της στροφορμής στο

Δ Από τις (2) και (3) η (1) μπορεί να γραφεί:
$$l_i = \sum_i I_{ij} \omega_j$$
 (4)

$$lacksquare$$
 Από διατήρηση στροφορμής: $\vec{l}=0$

Alla:
$$\vec{l} = \frac{d}{dt}\vec{l} = \frac{d}{dt}\left(\sum_{i}l_{i}\vec{e}_{i}\right) \Rightarrow \dot{\vec{l}} = \sum_{i}\left(\dot{l}_{i}\vec{e}_{i} + l_{i}\dot{\vec{e}}_{i}\right) \Rightarrow \dot{\vec{l}} = \sum_{i}\left(\dot{l}_{i}\vec{e}_{i} + l_{i}\dot{\vec{\omega}} \times \vec{e}_{i}\right)$$

$$\Rightarrow \dot{\vec{l}} = \sum_{i}\left(\dot{l}_{i} + l_{i}\dot{\vec{\omega}} \times \vec{e}_{i}\right)$$

$$ightharpoonup$$
 Αλλά από την (4) θα έχουμε: $\dot{l}_i = \sum_i I_{ij} \dot{\omega}_j$

$$ightharpoonup$$
 ενώ: $\vec{\omega} imes \vec{e}_{i} = \sum arepsilon_{ijk} \omega_{j} \vec{e}_{k}$

$$ightharpoonup$$
 Kal: $l_i ec{\omega} imes ec{e}_i = \sum_{ik}^{jk} l_i arepsilon_{ijk} \omega_j ec{e}_k = \sum_{ik} \Biggl(\sum_l I_{il} \omega_l \Biggr) arepsilon_{ijk} \omega_j ec{e}_k$

 $-\dot{l}_{i} = \sum_{j} I_{ij} \dot{\omega}_{j} + \sum_{ikl} \varepsilon_{jkl} \omega_{j} I_{kl} \omega_{l} = 0$